

સંતભગવંત સાહેબજીની
છે માહાત્મ્યસભર વાણી સદા...

તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ પર પોષીપૂનમ પાટોત્સવ સભા તથા મુખ્ય ઉત્સવસભામાં
 સંતભગવંત સાહેબજીનાં આશીર્વાદન, ૨૧ જાન્યુઆરી ૨૦૧૯

આત્માની કલ્યાણની ઝંખના કરતા, સાધના કરતા, અભીપ્સા કરતા સર્વ શ્રેયાર્થી સાધકો, છતી દેહે અક્ષરધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ ભોગવવાની સાધના કરતા સર્વ સંતો, ભક્તો માટે આજે ખરેખર ખૂબ આનંદનો દિવસ !

પોષીપૂનમ - જે દિવસે સ્વામિનારાયણ ભગવાને મૂળજી શર્મા ભાદરાના એ બ્રાહ્મણને એમણે ડભાણ ગામે દીક્ષિત કરી 'નિર્ગુણાનંદ સ્વામી' નામ આપ્યું. અદ્ભુત યજ્ઞ કર્યો. 'ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ' એવો યજ્ઞ ત્યારે થયેલો. સ્વામિનારાયણ ભગવાન જે તલપુરમાં બિરાજમાન હતા. ત્યારે લાખો માણસ આવવાનાં હતાં એટલે કેટલો બધો લોટ જોઈએ ? કેટલું બધું અનાજ જોઈએ ? એટલે સ્વામિનારાયણ ભગવાન આશીર્વાદ આપતા બોલ્યા કે, 'એક મણ ઘઉં દળે એનું આપણે કલ્યાણ કરવું છે.'

અમદાવાદ જતાં વચ્ચે રસ્તામાં જે તલપુર ગામ આવે છે. તળાવ ઉપર એક મહેલ છે એમાં ગણિકા-નાચગાન કરનારી રહેતી હતી એણે આ વાત સાંભળી. તે વિચારમાં પડી ગઈ ! એણે તો બધા કાર્યક્રમો બંધ કરી, એક મણ નહિ પણ એક આખી ગુણ ઘઉં પોતાની જાતે ઘંટીથી રાતોની રાતો જાગીને દબ્યા.

પેલી ગણિકાએ એની જિંદગીમાં કોઈ દિવસ દળણું દળેલું નહીં, રસોઈ બનાવેલી નહીં, હાઈવર્ક કરેલું નહીં. એ દીકરી ખલે થેલો લઈને સભામાં આવી ને જે ઘઉં દબ્યા હતા તેનો થેલો મૂક્યો. ગામવાળાં બધાં એને જાણે-ઓળખે કે આ ગણિકા છે. એ જેવી સભામંડપમાં દાખલ થઈ એવી બધાંની આંખો ચાર થઈ ગઈ. 'આ અહીં ક્યાંથી આવી ?' 'કાઢો એને અહીંથી કાઢો !' ફટાફટ બધાએ કોમેન્ટ કરવા માંડી. મહારાજ કહે, 'શાંત થાવ, શાંત થાવા!' કેવા દયાળુ ! કૃપાળુ !

યોગીજી મહારાજ છે, આ પ્રગટ સંત સ્વરૂપો છે એ આપણા જેવા જ લાગે છે, પણ આપણામાં ને એમનામાં ફરક ક્યાં પડ્યો ? દષ્ટિમાં. આપણે બાહ્ય એમની ક્રિયા જોઈએ છીએ અને આપણી બુદ્ધિથી એનું મૂલ્યાંકન કરીએ છીએ, એટલે આપણે ભૂલયાપ ખાઈ જઈએ છીએ. જગતની જે બારાખડીઓ, જગતનાં જે કેલ્ક્યુલેશન્સ, બૌદ્ધિક લેવલ સુધીનાં જે બધાં માપ તે સિપરિચ્યુઅલ સાયન્સમાં કામ નથી કરતાં, યાદ રાખો.

તમારી પાસે બે-બે હજારની નોટોનો લાખ રૂપિયાનો થેલો ભરીને અમેરિકા જાવ તો ત્યાં કામ લાગે ? ત્યાં કોઈને આપો તો કહે, 'આ કાગળિયાં શું કામ લાવ્યા ?' આપણે કહીએ કે, 'આ કાગળિયાં નથી. અમારા માટે તો પરસેવો પાડી પાડીને ભેગું કરેલું ધન છે.' પણ ત્યાં રૂપિયા ચલણમાં નથી એટલે ત્યાં તે ના ચાલે. એમ, અક્ષરધામના કાર્યક્રમોમાં આ બધું છે જ નહીં, પણ આપણે એમાં કુટાઈએ છીએ.

એ નાચ-ગાન કરનારી છે, આનંદપ્રમોદ કરાવનારી છે, આવી છે-તેવી છે, એ અહીંયાં શોભે નહીં; એ સાત્ત્વિકભાવ છે. ન્યારે અક્ષરધામનું જીવન રાજસિક, તામસિક અને સાત્ત્વિક ભાવથી પરનું છે, એમાં કોઈ કેલ્ક્યુલેશન આવતું જ નથી કારણ આત્મદર્શી છે. એટલે મહારાજે કહ્યું, 'શાંત થાવ, એને આવવા દો. આ બાજુ સંતો હતા એટલે દૂર ઊભી હતી, પણ તે એક ગુણ ઘઉં દળીને લાવી છે.' એટલે ફરી પાછી કોમેન્ટો શરૂ થઈ ગઈ. ના બોલતા હોય તેમની બુદ્ધિમાં પણ આવાં કેલ્ક્યુલેશન થતાં હોય છે. મહારાજને થયું કે, આ બધાની શંકાનું સમાધાન થાય તો સારું, એટલે એ દીકરીએ પોતાના હાથ બતાવ્યા. દળણું દળતાં દળતાં હાથમાં કોઠા પડી ગયેલા. હાથે પાટા બાંધી બાંધીને તેણે ઘઉં દબ્યા હતા. આ જોઈને બધા શાંત થઈ ગયા.

મહારાજ બોલ્યા, 'કલ્યાણનો જેટલો અધિકાર મુક્તાનંદ સ્વામીને છે એટલો જ અધિકાર આ બાઈનો છે.' મુક્તાનંદ સ્વામી એટલે રામાનંદ સ્વામીએ જેમને દીક્ષિત કરેલા. સ્વામિનારાયણ ભગવાન નીલકંઠવર્ણી રૂપે ન્યારે લોજ પધાર્યા ત્યારે તેમની આજ્ઞામાં દસ મહિના લોજમાં રહ્યા હતા. ત્યારે રામાનંદ સ્વામી કચ્છમાં હતા. નીલકંઠવર્ણીએ તેમને કાગળમાં લખ્યું કે, 'તમારાં દર્શનની તાણ છે', મયારામ ભટ્ટ તેમનો કાગળ લઈને ગયા ને પાછા રામાનંદ સ્વામીનો કાગળ લઈને આવ્યા. રામાનંદ સ્વામીએ લખ્યું કે, 'અમે આવીએ ત્યાં સુધી તમે મુક્તાનંદ સ્વામીની આજ્ઞામાં સેવામાં રોકાજો.' તેથી દસ મહિના સ્વામિનારાયણ ભગવાન મુક્તાનંદ સ્વામીની આજ્ઞામાં રહ્યા. મુક્તાનંદ સ્વામી એટલા બધા તેજસ્વી, એટલા બધા પ્રભાવશાળી, એટલી બધી આકર્ષક મૂર્તિ અને શીઘ્ર કવિ હતા ! તપસ્વી, નિયમ-ધર્મમાં એકા અને

અદ્ભુત સાધુ હતા ! કેટલી તપશ્ચર્યા કરેલી મુક્તાનંદ સ્વામીએ ! પણ જ્યારે મહારાજ બોલ્યા કે, 'કલ્યાણનો જેટલો અધિકાર મુક્તાનંદ સ્વામીને છે એટલો જ અધિકાર આ બાઈનો છે.' ત્યારે બધાં ટાઢાં પડી ગયાં. કારણ, દીક્ષા માટે જે યજ્ઞ થઈ રહ્યો હતો, જે કાર્યક્રમ થઈ રહ્યો હતો એ એટલો અદ્ભુત ને મહાન હતો, તેનું મહત્ત્વ કોઈને ખબર નહોતું. જેમ બીજા બધા સાધુઓને દીક્ષા આપે છે એમ આમને પણ દીક્ષા અપાઈ રહી છે એમ બધાને હતું. પણ મહારાજને તો ખબર હતી ને ! વાનરમાંથી માનવ બન્યો ત્યાર પછી જે સુખની શોધમાં તે નીકળ્યો છે એ સુખની પ્રાપ્તિ હવે થશે એવો આ દિવસ છે એવી મહારાજને ખબર હતી. હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવ, કામ-ક્રોધાદિક દોષ, અહંતા, મમતા, રાજસિક, તામસિક, સાત્ત્વિક ભાવથી પરનું જે જીવન, જેને ગુણાતીત અવસ્થા કહે છે ! જે અશક્ય છે, કોઈ સાધનાથી શક્ય જ નથી. તે હવે શક્ય થવા જઈ રહ્યું છે.

યુસૈન બોલ્ટ ચાર વખત ઓલિમ્પિક જીત્યો. 'ફાસ્ટેટ મેન ઓન અર્થ' કહેવાય. ૯.૫૮ સેકન્ડમાં એ ૧૦૦ મીટર દોડ્યો. એટલી સ્પીડે જો કેલ્ક્યુલેશન કરીએ તો કલાકે ૩૬-૩૭ કિલોમીટર દોડ્યો. હવે એવા માણસને ૬૦૦ માઈલની સ્પીડે જો દોડાવો તો શું થાય ? વિચાર કરો ! એને ગમે એટલા પંપ મારો, ગમે એટલી પ્રેક્ટિસ કરાવો, ગમે એટલું ખવડાવો તો પણ તે આ સ્પીડે દોડવા જાય તો મરી જાય. ફેક્સાં ફાટી જાય, હૃદય બંધ થઈ જાય. આ માનવદેહની કેપેસિટી જ નથી કે, એટલી સ્પીડમાં દોડી શકે. કોઈ પણ માણસથી ૬૦૦ માઈલની સ્પીડે દોડાવ જ નહીં, માણસની મર્યાદા છે. એમ સાધકની સાધનાની મર્યાદા છે કે, ગુણાતીતભાવને પામી જ ના શકો. અશક્ય - ઈમ્પોસિબલ ! એ વસ્તુ આ ધરતી ઉપર સાકાર થઈ રહી હતી એનો એ દિવસ હતો, એની અગત્ય મહારાજને હતી. ૬૦૦ માઈલની સ્પીડે માણસે દોડવું હોય તો એરોપ્લેનની ટિકિટ લઈને બેસી જાય તો ૬૦૦ માઈલ થયા કે નહીં ? પ્લેનમાં બેસી જાય તો સૂતાં સૂતાં, ખાતાં ખાતાં જવાય. એમ આપણને સુખે સુખે આનંદથી અક્ષરધામમાં લઈ જવા માટેનું પ્લેન મહારાજ તેયાર કરી રહ્યા હતા એનો એ દિવસ હતો.

સાકાર બ્રહ્મ, મૂળ અક્ષરમૂર્તિ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી - મૂળજી શર્માને દીક્ષા અપાતી હતી. એ દીક્ષાના યજ્ઞ માટે જે બધા ભક્તો આવશે, જે બધા સંતો

આવશે તેઓ જમશે, એમની સેવા થશે તો એ કેટલું મોટું પુણ્ય કમાઈ જશે ! આ મંદિર થઈ રહ્યાં છે તેમાં જે સેવા કરશે એ કેટલું મોટું પુણ્ય કમાઈ જશે ! સામાન્ય નથી, અને એની સ્વામિનારાયણ ભગવાને અગત્ય હતી. એટલે યજ્ઞમાં સેવા કરનારાને તેઓએ ખૂબ આશીર્વાદ આપ્યા.

ઘણાં ડંબેલ્સ જેવાં પણ હોય છે. મહારાજને ખૂબ ઉત્સાહ હતો, ખૂબ ઉમંગ હતો, તેથી બ્રાહ્મણોને થયું કે, અત્યારે સ્વિચ દબાવવા જેવી છે, એટલે એમણે દક્ષિણનો એક પૈસો વધારી દીધો. રાત્રે કારભારીને કહે, 'બે દિવસ પછી યજ્ઞ છે તો અમારી દક્ષિણનો ભાવ વધારી દો, નહીં તો અમે યજ્ઞ નહીં કરીએ.' ત્યારે કારભારી કહે, 'અમારે હવે આટલા બધા બ્રાહ્મણોને લાવવા ક્યાંથી ?' કેટલો મોટો યજ્ઞ ! ૧૦૦-૨૦૦-૫૦૦ બ્રાહ્મણો લાવ્યા હતા. ત્યારે બ્રાહ્મણો કહે, 'ના, તમે જો અમને પૈસા વધારી નહીં આપો તો અમે યજ્ઞમાં હાજરી નહીં આપીએ.' કારભારી તો ગભરાઈ જ જાય ને ? સ્વામિનારાયણ ભગવાને આટલાં બધાં લાખો માણસો ભેગાં કર્યાં, આવી અદ્ભુત દીક્ષાવિધિ થવાની, આટલો મોટો સમયો થવાનો હોય ને ક્રિયાસ્કો થઈ જાય ને ? પછી મહારાજ પાસે વાત આવીકે, આ બ્રાહ્મણો રિસાયા છે, હડતાલ પર જાય છે.

ભગવાનનું જે સ્વરૂપ છે એ અકલ્પનીય છે ! મહારાજે પંચમહાલના ભીલો તરફનો પ્રદેશ સંભાળતા હતા એવા પાંચ સાધુઓને બોલાવ્યા ને પૂછ્યું, 'કેટલા સેવકો આવ્યા છે ?' ત્યારે તેઓ કહે, 'મહારાજ ! બે હજાર તીર-કામઠાવાળા સેવકો આવ્યા છે.' મહારાજ કહે, '૫૦૦ને ભેગા કરી દો.'

મહારાજે બ્રાહ્મણોને બોલાવ્યા, સમજાવ્યા, પણ બ્રાહ્મણો ના માન્યા કહે, 'તમે ભગવાન સાચા, પણ અમને વધારે પૈસા આપો.' મહારાજ કહે, 'હું પણ પુરબિયો બ્રાહ્મણ છું, હવે મચક નહીં મૂકું.' મહારાજ કહે, 'આપીશ તમને, માગણી કરતાં વધારે આપીશ પણ એમ તમે હઠ ના કરો.' એટલે ભગવાન પાસે કંઈ જોઈતું હોય તો શું કરવાનું ? દાદાગીરી નહીં કરતા, નહીં તો ડંડા ખાશો યાદ રાખો ! પ્રાર્થના કરજો, ગદ્ગદ ભાવે કાલાવાલા કરજો. તો તેઓ તો દયાળુ છે, કૃપાળુ છે, ઉદાર છે, અધમ ઓધારણ છે, આપણું બધું ભૂલીને ખુશ થઈ જશે. પણ દાદાગીરીથી માંગશો તો આડા હાથની બે આપશે તો ખબર પણ નહીં પડે કે કોણ મારી ગયું. રાંકભાવે ભક્તિ કરનાર પર ભગવાન રાજી થાય. આ બ્રાહ્મણો પોતાના જ્ઞાનના અહંકારમાં દાદાગીરી કરવા ગયા.

હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવ, કામ-ક્રોધાદિક દોષ,
અહંતા, મમતા, રાજસિક, તામસિક,
સાત્ત્વિક ભાવથી પરનું જે જીવન,
તેને ગુણાતીત અવસ્થા કહે છે !

સેવાનું બહુ મોટું મૂલ્ય છે.

મંદિરની સેવા કરો, સંતોની સેવા કરો, ભક્તોની સેવા કરો,
ભગવાન રાજી થાય એવા કોઈ પણ કાર્યક્રમમાં જોડાવ તો
ચાદ રાખજો કે, ગુણાતીત ભાવને પામવાના માર્ગે પડ્યા છો,
એમાં બળ મળશે.

મહારાજે પેલા પંચમહાલના ૫૦૦ ભીલોને સામે બેસાડ્યા. હાથમાં જળ લઈને છાંટ્યું પાણી અને કહ્યું, 'ચાલો હવે યજ્ઞના સ્વોકો બોલો.' એટલે પેલા બધા ભીલ લોકો કટાકટ સંસ્કૃતના સ્વોકો કોરસમાં એક સાથે બોલવા લાગ્યા. એટલે બ્રાહ્મણોને થયું કે, આ તો કાયમનો આપણો યજ્ઞ જશે, અને આવા જો પાંચ-સાત હજાર બધે ફરતા થશે તો આપણે તો સાવ નવરા થઈ જઈશું. એટલે બ્રાહ્મણોએ પ્રાર્થના સાથે મહારાજને કહ્યું, 'તમે જે આપશો એ દક્ષિણા લઈ લઈશું, પણ યજ્ઞ અમને કરવા દો.' મહારાજે એ યજ્ઞમાં એમનું બધું એશ્વર્ય બતાવ્યું. મહારાજે એમને વધુ દક્ષિણા આપી રાજી કર્યાં. પણ થોડી દાદાગીરી કરવા ગયા એટલે મહારાજે એમને થોડો ચમત્કાર પણ બતાવ્યો કે, જે પાડાને પણ વેદ બોલાવે. આપણે બધા સંતો-ભક્તો શું શાસ્ત્રો ભણ્યા છીએ ? શું વેદ-ઉપનિષદ ભણ્યા છીએ ? શું સંસ્કૃત આવડે છે આ બધા સંતોને ? પણ વાતો કરે તો આપણું અંતર ટાકું થઈ જાય એવી આ સંતો વાતો કરે છે. તેઓ ભગવાનનું ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટ બની ગયા છે.

આજે એ મોટો દિવસ છે કે, સ્વામિનારાયણ ભગવાને ડભોણમાં ગુણાતીતને દીક્ષા આપી અને આપણને સૌનેય છતી દેહે અક્ષરધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ ભોગવતા થવાનો એક માર્ગ ખુલ્લો કર્યો. એનો આ બહુ મોટો દિવસ છે. આજે અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને મહારાજે ડભોણ ગામે દીક્ષા આપી ત્યારે મહારાજ ખૂબ રાજી હતા !

યોગીબાપા માટે તો આપણે શું કહીએ ? બધાને ખબર હતી કે, ડભોણમાં ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને દીક્ષા આપી છે. શાસ્ત્રીજી મહારાજે બોચાસણ સંસ્થા મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની મૂર્તિ પધરાવવા માટે, મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને ઓળખાવવા માટે સ્થાપી. પણ મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને દીક્ષા આપી એ સ્થાનનાં ઘણાંએ દર્શન કરેલાં નહીં. યોગીબાપા સ્પેશ્યલ ડભોણ જાય બધાંને લઈને દર્શન કરવા અને જગ્યા શોધી કાઢીને બધાંને બતાવે કે, આ જગ્યાએ યજ્ઞ કરી ગુણાતીતને દીક્ષા આપેલી. ખરેખર યોગીજી મહારાજે સ્વામિનારાયણ ભગવાનનાં, ગુણાતીતાનંદ સ્વામીનાં, શાસ્ત્રીજી મહારાજનાં જે જે પ્રસાદીનાં સ્થાન છે એને આપણાં સૌનાં માટે જીવતાં કર્યાં. બાપાએ આણંદ બિહાના, ખેડા બિહાના જે બધા ભક્તો એમને કહ્યું કે, 'દર પોષી પૂનમે ત્યાં જઈને સમૈયો કરો, ડાબલા

શિબિર કરો.' ડાબલા શિબિર એટલે બધા પોતપોતાના ઘરેથી ચાર-પાંચ જણા જાય તો ઘરના ચાર-પાંચ જણની રસોઈ અને બીજા દસ-પંદર જણની રસોઈના ડબ્બા લઈને જવાનું અને ત્યાં કથા-વાર્તા, ભજન-ભક્તિ કરી, ભેળા મળીને જમવાનું. એવી રીતે પચાસ, સો, પાંચસોથી માંડી ઘણા ભક્તો ભેળા થવા માંડ્યા. ડભોણમાં એ જગ્યા વડતાલ તાબાની હતી એટલે પછી વડતાલ સંસ્થાએ એ આખી જગ્યાને રિનોવેટ કરી અને અત્યારે તો એ સ્થાનને સરસ દર્શનીય બનાવી દીધું છે. યોગીબાપાએ એ સ્થાનને, એ દિવસને એટલું બધું કોકસ ક્યું કે સૌ ઊજવતાં થયાં.

૧૪ મે, ૧૯૬૬માં અમદાવાદ શાહીબાગ મંદિરે અમને બાપાએ કહ્યું, 'તમો સૌને સાધુ બનાવવા છે, પણ તમને ભગવાં કપડાં નથી આપવાં, તમારું હૃદય ભગવું કરવું છે. આ જ કપડે રહેજો. ઘરે જશો નહીં. ભેળા મળી રહેશો, ભજન-ભક્તિ કરી પ્રભુનાં કાર્ય કરશો.' અમ્બિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, હર્ષદભાઈ, પૂનમભાઈ, વી.એસ, બેરિસ્ટર, અરુણ અમે બધા આઠ-દસ ભાઈઓ હતા. 'કાકાજીની સાથે રહેજો.'-બાપાએ આજ્ઞા કરી. વલ્લભવિદ્યાનગરમાં અમે 'શ્રીજી કોલોની'માં ભાડે રહેતા હતા. ગુરુવારની સભા અમે ત્યાં કરતા હતા. બાપાએ સભા કરવાનો નિયમ ૧૯૫૭માં આપેલો તેથી સભા ચાલુ જ હતી. પપ્પાજીએ પણ કહ્યું કે, 'તમે યુવકોની ગુરુવારની સભા જુદી જ કરો.' 'શ્રીજી કોલોની'માં અમે સભા કરીને બેઠા હતા. ત્યારે કાકાજી વલ્લભવિદ્યાનગર આવેલા. કાકાજીએ પૂછ્યું કે, 'કેમ અમ્બિનભાઈ, શાંતિભાઈને બધા ભાઈઓ દેખાતા નથી ?' એટલે કહ્યું કે, 'આજે ગુરુવારની સભા છે એટલે તેઓ સભામાં છે.' કાકાજી કહે, 'ચાલો આપણે સભામાં જઈએ.' એટલે કાકાજી ને પપ્પાજી 'પ્રભુકૃપા'થી સભામાં આવવા નીકળ્યા. બાપાએ તેઓને ગુલાબનાં ફૂલ આપ્યાં કે, 'લો, આ ભાઈઓ માટે ફૂલ લેતા જાવ.' રસ્તામાં ચાલતાં ચાલતાં પપ્પાજી બોલ્યા કે, 'આજે પોષીપૂનમ છે, ગુણાતીતનો દીક્ષાદિન છે.' એટલે કાકાજી કહે, 'ચાલો આજે આપણે આ ભાઈઓને વ્રત આપી દઈએ. ભગવાં આપવાનાં નથી, સંસારમાં જવાના નથી તો એમને જાગ્રતતા રહે કે, આપણે સાધુ છીએ, ભલે ભગવાં નથી પહેર્યાં પણ ભગવાનને રાજી કરવા જીવન જીવવું છે એ ભાવ હૃદયમાં સદાય રહે.' કાકાજી-પપ્પાજી સભામાં પધાર્યા, આસન કરવા બિરાજ્યા અને મહારાજના

મહિમાની, ગુણાતીત દીક્ષાદિનના મહિમાની અને અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની વાતો કરી. પછી કાકાજી બોલ્યા, 'ચાલો, પાણી લાવો, આજે તમને સૌને વ્રત આપી દઈએ.' કોઈ વિધિ નહીં, કોઈ સમારંભ નહીં, નોર્મલ વેમાં આવીને પાણી હાથમાં મૂકીને કાકાજી-પપ્પાજીએ વ્રતધારણનો સંકલ્પ કરાવીને કહ્યું, 'આજથી તમે સાધુ.' ત્યારથી અનુપમ મિશનના યુવાનોનો વ્રતધારણનો દિવસ એ પોષીપૂનમ છે. જે દિવસે ગુણાતીતને મહારાજે દીક્ષા આપી, એ દિવસને કાકાજી, પપ્પાજીએ સિલેક્ટ કરીને અમને પણ દીક્ષા આપી અને ભગવાનના માર્ગે જીવન જીવતા કર્યા એટલે અમારા વ્રતધારી ભાઈઓ માટે તો આજે બહુમોટો દિવસ !

અમે ગુણાતીત ભાવને પામવા માટે સંસાર છોડ્યો છે, એ યાદ રાખીએ ! અને ગૃહસ્થ ભક્તો જે સેવા કરી રહ્યા છે એ પણ ગુણાતીત ભાવને પામવા કરી રહ્યા છે. સેવાનું બહુ મોટું મૂલ્ય છે. મંદિરની સેવા કરો, સંતોની સેવા કરો, ભક્તોની સેવા કરો, ભગવાન રાજી થાય એવા કોઈ પણ કાર્યક્રમમાં જોડાવ તો યાદ રાખજો, એ ગુણાતીત ભાવને પામવાના માર્ગે પડ્યા છો, એમાં બળ મળશે. ગુણાતીત ભાવને પામવું એટલે દાદુકાકા કહેતા, 'માહિમનો હલવો નથીકે, પાંચ રૂપિયા આપીને ખરીદી લીધો ને ખાવા માંડીએ.'

હઠ, માન, ઈર્ષ્યા, મારા-તમારા ભાવમાંથી છૂટીને પ્રભુના ભાવમાં રહેવું. તમે તમારા શરીર પર સામાન્ય બેન્ડેડ પટ્ટી મારી હોય, એને પછી તમે ખેંચજો. તો શું થાય છે ? એક પટ્ટી મારી હોય એ કાઢતાં આપણે બૂમ પાડી ઊંચીએ છીએ તો અનંત જન્મોથી આ ચૈતન્ય હઠ, માન, ઈર્ષ્યા, મારા-તમારા ભાવો, અહંકારની સાથે એટલું બધું લપેટાયું છે કે, એમાંથી ખંખેરીને બહાર કાઢવું હોય તો ભૂકા નીકળી જાય ને ! પણ હસતા-રમતા, આનંદપૂર્વક એમાંથી નીકળવા, લહેજતથી ગુણાતીતભાવને પામવાનો માર્ગ એ અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનો માર્ગ છે. એટલે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને દીક્ષા આપીને આપણી સમક્ષ મહારાજે મૂક્યા કે, આવા ગુણાતીત ભાવને પામીએ તો પ્રભુના ધામનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય ને આવા ભાવને પામવા માટે એવા સાધુની જરૂર છે. બીજી કોઈ સાધનાની જરૂર નથી. સાધના એક જ રહી, એવા સાધુમાં જોડાઓ અને બે હાથ જોડી એ કહે એમ કરો તો હસતા રમતા ગુણાતીત ભાવને પામી જશો. બે ને બે ચાર જેવી વાત છે. પણ પહેલામાં પહેલું એ ગુણાતીત સાધુને પ્રભુનું સ્વરૂપ માનો.

મુખ્ય ઉત્સવસભા : ખરેખર બધાએ અદ્ભુત પ્રવચનો કર્યાં. ગઈ કાલે આર. ડી. દાદાના શતાબ્દી પર્વ નિમિત્તે પણ બધાએ અદ્ભુત વાતો કરી. અને આજે સવારથી મંદિરની મૂર્તિઓનો પાટોત્સવ વિધિ, સવારનું સેશન, બાના સમાધિસ્થાને પ્રાર્થનાસભા થઈ, પુષ્પાંજલિ થઈ અને પછી અત્યારની સભાના બધા જ વક્તાઓએ ખરેખર ખૂબ સુંદર વાતો કરી. સમાજનું કેટલું ઊંચું ઉત્થાન થયું છે, આધ્યાત્મિકતા કેટલી બધી અદ્ભુત પ્રસરી છે એનું દર્શન આ વાતો પરથી આપણને થાય છે.

સ્વામિનારાયણ ભગવાન મૂળ અક્ષરબ્રહ્મ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને સાથે લઈને આવ્યા. એ દ્વારા એમને આપણને આવી ઊંચાઈ પર લઈ જવા હતા. ભગવાનનું ધામ ગુણાતીત છે, સૌને ગુણાતીત કરવા છે. પણ થાયકેવીરીતે ? તો સહેલામાં સહેલો ઉપાય, એવા ગુણાતીત ભાવને પામેલા સાધુમાં જોડાવ. નિર્દોષભાવ, દિવ્યભાવ રાખીને, બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળો. અને કંઈ પણ બને તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ધૂનનો ઉપાય લો તો સાધુરૂપ થઈ જવાય. આ આપણી સાધના છે, એને સ્વામિનારાયણ ભગવાને સરળ બનાવી આપણને આજે ગુરુ ગુણાતીતને આપીને. એટલે આજનો દિવસ બહુજ મોટો દિવસ છે !

માનવનો ખરેખર દેહ માનવનો છે, પણ એનું જીવન પશુ-પક્ષી જેવું હતું, માણસમાંથી સાચા માનવ બનાવ્યા, સાચા માનવમાંથી મહામાનવની યાત્રા કરવા માટે શાસ્ત્રીજી મહારાજ અને યોગીજી મહારાજે આપણને શુદ્ધ ઉપાસના દ્વારા ગુણાતીત સંતોની ઓળખાણ કરાવી. અને ખરેખર અત્યારે આપણે જોઈએ તો એવા અદ્ભુત સાધુ-સંતો આપણે ઓળખી શકીએ, નરી આંખે દર્શન કરી શકીએ એમની આપણને ભેટ આપી.

આપણે બધાં જ યોગીજી મહારાજ સાથે જોડાયેલા રહ્યાં, કાકા, પપ્પા, બા સાથે આપણે જોડાયાં અને એમની આજ્ઞા પાળી-ના પાળી, એમનાં રહસ્ય, રુચિ સમજ્યાં-ના સમજ્યાં, પણ એમની સાથે કોઈ પણ હિસાબે જોડાયેલાં રહ્યાં તો પામી ગયાં. બસ આ જ કરવાનું છે. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ પોતે પોતાના જીવનનું દર્શન કરાવીને ગુણાતીત ભાવના પ્રગટાવવા માટે આપણને સરળતા કરી આપી.

ગુણાતીત ભાવને પામીએ તો પ્રભુના ધામનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય ને આવા ભાવને પામવા માટે એવા સાધુની જરૂર છે. બીજી કોઈ સાધનાની જરૂર નથી. સાધના એક જ રહી, એવા સાધુને બે હાથ જોડી એમનામાં જોડાઓ, બે હાથ જોડી એ કહે એમ કરો તો હસતા રમતા ગુણાતીત ભાવને પામી જશો.

ગુણાતીત ભાવને પામેલા સાધુમાં જોડાવ.

નિર્દોષભાવ, દિવ્યભાવ રાખીને,
બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળો.

અને કંઈ પણ બને તો સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ...

ધૂનનો ઉપાય લો તો સાધુરૂપ થઈ જવાય.

આ આપણી સાધના છે.

યોગીબાપા એક દિવસ સભામાં બિરાજમાન હતા. કોઈએ પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, 'બાપા ! ગુણાતીતાનંદ સ્વામી એ જ ગુણાતીતને ?' બાપા કહે, 'ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ તો આપણને ગુણાતીત ભાવનું દર્શન કરાવ્યું.' 'ગુણાતીત' એ કોઈ વ્યક્તિ નથી, એક ભાવ છે. એ ભાવને તમે પામો તો ભગવાન અખંડ રહેતા થાય. અને એ ભાવને પામવા માટે એવા ગુણાતીત ભાવને પામેલા સાધુની આવશ્યકતા છે, છે ને છે. એમનામાં જોડાયા વગર, એમની આજ્ઞા પાળ્યા વગર, ભગવાન ને ભગવાનના ભક્તોમાં નિર્દોષભાવ ને દિવ્યભાવ રાખ્યા વગર કોઈ ગુણાતીત ભાવને પામે એ અશક્ય છે. આપણા માટે સરળતા એ થઈ કે, એવા ગુણાતીતભાવને પામેલા, સાધુ-સંતો સાથે આપણને પ્રેમ થઈ ગયો.

અમને બધાને યોગીબાપા માટે જે પ્રેમ થયો એ બહુ અગત્યની વસ્તુ હતી. એમના પ્રેમમાં પલબ્યા એટલે તેમની સાથે જોડાયેલા રહ્યા. અને જ્યારે જરૂર પડી ત્યારે હરિપ્રસાદ સ્વામીના યોગમાં મૂક્યા, જરૂર પડી ત્યારે કાકાજીના યોગમાં મૂક્યા. જરૂર પડી ત્યારે પંચાજીના સાંનિધ્યમાં રાખ્યા અને એમણે આપણું કામ કર્યું.

તો ખરેખર એવા ગુણાતીત ભાવને પામેલા સાધુમાં જોડાયા પછી જ હઠ, માન, ઈર્ષ્યા ને મારા-તારાપણાના ભાવમાંથી, દેહભાવથી પર થવાની સાધના શરૂ થાય છે. એ સાધનાની શુભ શરૂઆત ડભાણમાં પોષ સુદી પૂનમે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીની ભેટ આપીને સ્વામિનારાયણ ભગવાને કરી. અને એ દિવસ એટલે આપણા માટે, ગુણાતીત સમાજ માટે ખરેખર ખૂબ અદ્ભુત અને મંગલકારી દિવસ. એટલે યોગીબાપા આ દિવસને બહુ ઉત્સાહ, ઉમંગથી ઊજવતા હતા. ડભાણમાં બાપા જતા, ડભાણના એ તીર્થસ્થાનને બાપાએ ખૂબ જીવંત બનાવી દીધું અને પોતે પણ એટલા ભાવથી ઉત્સવ ઊજવતા, કારણ કે, ગુણાતીત ભાવને પામવાનો સરળ ને અદ્ભુત માર્ગ મહારાજે ગુણાતીતાનંદ સ્વામી દ્વારા કર્યો.

આપણા સમાજનું નામ જ ગુણાતીત સમાજ છે. ગુણાતીત ભાવમાં રહીને પ્રભુની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરી, ગુણાતીત ભાવને પામવાની સાધના કરતા સંતો, ભક્તોનો જે સમાજ તે ગુણાતીત સમાજ ! એ સમાજના આપણે મેમ્બર છીએ. ખરેખર આપણા માટે બહુ મોટી કૃપા થઈ છે !

આજે બધાએ વાત કરી કે, સંપ, સુહૃદભાવ, એકતા રાખો અને હળીમળીને કામ કરો તો ગુણાતીત ભાવના પ્રગટશે. તો આજે આપણે પ્રાર્થના કરીએ કે, એ કરવાનું આપણને સીને બળ, બુદ્ધિ ને પ્રેરણા મળે ! ભજનમાં ગવાયું 'હૃદય અર્પણ કરીએ તો મંદિર પ્રભુનું બની જઈએ...' એવા આપણે બનીએ અને સૌ હળી, મળી, એકમનાં થઈને ભક્તિથી જીવન જીવીએ.

આજે પોષી પૂનમ છે, આવતી ૨૦૨૦ની પોષી પૂનમ ૧૦મી જાન્યુઆરીએ આવે છે. ત્યારે મારી બધા ભક્તોને ખાસ તો પ્રાર્થના છે કે, નૂતન મંદિરનું કામ સરસ ચાલી રહ્યું છે. તો આવતા જાન્યુઆરી ૭-૮-૯-૧૦ મૂર્તિ પ્રતિષ્ઠાના દિવસો જાહેર કરવા છે. ૧૦મીએ પોષી પૂનમે મંદિરની મૂર્તિઓની પ્રાર્થપ્રતિષ્ઠા થશે. ૭મીએ કાકાજીની સ્મૃતિમાં ભજનસંઘ્યા થશે. ૮મી-૯મીએ યજ્ઞ અને બીજા કાર્યક્રમો થશે. આમ, ૭-૮-૯-૧૦ ચાર દિવસનો ૨૦૨૦નો પ્રોગ્રામ છે. સૌ ભક્તોને પ્રાર્થના કે, હરિધામ, પવઈ, દિલ્હી, ગુણાતીત જ્યોત, બ્રહ્મજ્યોતિ કે બીજાં કેન્દ્રોમાં આવા જે પ્રોજેક્ટો ચાલી રહ્યા છે તે મંદિરરૂપ થવાની સાધના માટેના છે. આ બધા કાર્યક્રમો દ્વારા આપણે ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી છે. અને ભગવાનની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થતાં આપણાં હૈયાંમાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ આપોઆપ પ્રગટશે. પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા માટેના આ બધા પ્રસંગો નિમિત્ત છે. એમાં સેવામાં હાજરી આપીને, એનો ગુણ લઈને આપણા તરફથી જે કંઈ ભક્તિ અદા કરવાની હોય તે કરીએ, એ માટેનાં બળ, બુદ્ધિ ને પ્રેરણા આપણને સીને આપે એ પ્રાર્થના છે !

આ કાર્યક્રમમાં જે જે બધા ભક્તો, સંત બહેનો પધાર્યા, સંતો પધાર્યા, વ્રતધારી સંતો ને સર્વે ગૃહસ્થો - તેઓ પણ સાધુ જેવા છે; એ સર્વની સાથે પ્રભુ અમને સીને અક્ષરધામનાં સુખે સુખિયાં કરજો. તમારી પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી એ અમારા જીવનનો મૂળ ઉદ્દેશ્ય છે, અને ગુણાતીત ભાવને પામવું એ અમારું ધ્યેય છે; એ ધ્યેય પર અમને હસતાં, રમતાં, ખેલતાં, ફૂદતાં પહોંચાડજો એવી આપના ચરણોમાં પ્રાર્થના !

આપણને બધાંને પ્રભુ એમના કાર્યમાં જોડી, એમની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરી, ગુણાતીત ભાવને પામવાની સાધના કરવા માટે લાવ્યા છે; એ આપણાં સૌનાં જીવનમાં આનંદપૂર્વક સરળતાથી પાર પડે એવી પ્રભુચરણો, ગુરુચરણો પ્રાર્થના !

જય શ્રી સ્વામિનારાયણ !